

του **Δ. Σταμούλη**



Για «προβοκάτσιες» και «παρερμηνείες» έκανε λόγο ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος, με αφορμή τις δηλώσεις που έκανε σε δημοσιογράφους σχετικά με τον κατώτατο μισθό και πώς παρουσίασε το θέμα η τηλεόραση του Αντένα. Με νέα δήλωσή του έσπευσε να «αποσαφηνίσει» ότι «απαιτείται επαναφορά με νόμο του ύψους του κατώτερου μισθού και αποκατάσταση όλου του πλαισίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων ταυτόχρονα».

Στο πλευρό του έσπευσε και η -κυβερνητική- παράταξή του, η ΠΑΣΚΕ, αναπαράγοντας ότι «καθοδόν προς τις εκλογές οι προβοκάτσιες και οι παρερμηνείες θα εντείνονται», λες και ο Αντένα είναι... αντικυβερνητικό ΜΜΕ.

Βέβαια, στην απομαγνητοφωνημένη δήλωση του Γ. Παναγόπουλου που διένειμε το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ, είναι σαφές ότι... αυτοδιαψεύδεται. Απαντώντας στις «δεσμεύσεις» Τσίπρα περί επαναφοράς με νόμο του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ (μεικτά) σημειώνει: «Γιατί κι αυτός είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος, το σοκ που προκάλεσε στην αγορά και το είδατε, της παραγωγικής αλλά και καταναλωτικής καθίζησης με την υποχώρηση του κατώτερου μισθού με νόμο, ενδεχομένως και με νόμο να προκαλέσει άλλο σοκ που δεν ξέρω αν η αγορά εργασίας μπορεί να το αντέξει!» Και στη συνέχεια καταλήγει: «Άρα δεν είναι ένας νομικός βολонταρισμός η λύση, η λύση είναι να μπορέσουμε να βρούμε το πραγματικό επίπεδο ισορροπίας που θα δίνει και ανάσα στους εργαζομένους και θα διατίθενται πόροι προς την κατανάλωση αλλά βεβαίως να μπορεί και η αγορά να τους πληρώνει χωρίς να καταστρέψουμε την παραγωγική διαδικασία».

Η ΓΣΕΕ διά στόματος του προέδρου της επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά πόσο ενσωματωμένη είναι στο αστικό σύστημα εξουσίας, και γιατί οι μαχόμενες ταξικές δυνάμεις του εργατικού κινήματος κάνουν λόγο για αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Σε μια περίοδο που ο κόσμος της δουλειάς (και της ανεργίας) στενάζει κάτω από το ζυγό του κεφαλαίου, με μισθούς πείνας, απλήρωτος, «μαύρος» κι ανασφάλιστος ή μακροχρόνια άνεργος, ο κατ' επίφαση «επίσημος εκπρόσωπος» των εργαζομένων φοβάται μήπως ο φοφοδεής μισθός των 751 ευρώ μεικτά... καταστρέψει την παραγωγική διαδικασία! Μάλιστα, αναρωτιέται «κι αν βρισκόταν κάποιος κι έλεγε να κάνουμε 1.000 ευρώ τον κατώτερο μισθό, θα το πλήρωνε η αγορά; Και σήμερα που είναι 510 για τους νέους μέχρι 24 ετών και 586, από κει και παραπάνω ξέρετε ότι έχουμε διαρκείς καταγγελίες ότι δεν τα πληρώνουν ούτε αυτά οι εργοδότες;».

Ο δήθεν «πρόεδρος των εργαζομένων» αγχώνεται για τους εργοδότες, αφού δεν έχουν ούτε τα... 500 ευρώ, οπότε πού να βρουν τα 750 ευρώ που υπόσχεται ο Τσίπρας... Δεν είχε πρόβλημα να ταυτιστεί ακόμα και με τον πρόεδρο των εμπόρων Β. Κορκίδη, ο οποίος επίσης τάχθηκε κατά της νομοθετικής ρύθμισης. Πώς να διεκδικήσει ανατροπή της πολιτικής αυτής το εργατικό κίνημα με τέτοια γραμμή πλεύσης; Όταν άξονας της δράσης του είναι «τι αντέχει ο βιομήχανος» και όχι ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες αλλά και οι δυνατότητες της εποχής μας για τον κόσμο της εργασίας, ώστε να ζει αξιοπρεπώς από μια μόνιμη και σταθερή εργασία, δουλεύοντας λιγότερες ώρες, ώστε να δουλεύουν πολλοί περισσότεροι.

Από την άλλη βέβαια, να σημειωθεί και το «καρφί» της ΔΑΚΕ προς τις δυνάμεις της Αυτόνομης

Παρέμβασης και του ΜΕΤΑ/ΣΥΡΙΖΑ: «Καλωσορίζουμε τη “στροφή στην υπευθυνότητα” εκείνων που σήμερα επιτέλους στοιχίζονται πίσω από το αίτημα για βασικό μισθό 751 ευρώ, όταν πριν λίγα χρόνια με πλεόνασμα επαναστατικής γυμναστικής και μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων υπονόμευαν την υπογραφή ΕΓΣΣΕ επικαλούμενοι ανέφικτες διεκδικήσεις για κατώτατους μισθούς 1.250 ή 1.440 ευρώ δικαιώνοντας έτσι, έστω και εκ των υστέρων, την περίοδο διακυβέρνησης 2004-2009, της οποίας το κοινωνικό πρόσημο αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά θετικό».

Όταν οι μισθωτοί μέσα σε πέντε χρόνια απώλεσαν 30 δισ. ευρώ, όπως εκτιμά η ίδια η ΓΣΕΕ στην πρόσφατη έκθεση του ΙΝΕ, λόγω της μεγάλης μείωσης των πραγματικών μισθών κατά 22,3% στην περίοδο 2010-2015, όταν η αύξηση του ποσοστού ανεργίας κατά την περίοδο 2010-2013, σε συνδυασμό με τις αντιδραστικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, έχει προκαλέσει μείωση του μέσου πραγματικού μισθού κατά 21% έναντι του 2009, και όταν ακόμα και μέσα στο 2014 οι εργατικές αποδοχές πρόκειται να μειωθούν κατά περίπου 2 επιπλέον δισ. ευρώ, κάθε συζήτηση «κολλημένη» στα 750 ευρώ (μεικτά!) είτε μέσω νομοθέτησης, όπως υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ, είτε μέσω «ελεύθερης διαπραγμάτευσης», όπως θέλει η ΓΣΕΕ και οι εργοδότες, διεξάγεται σε ένα έδαφος εχθρικό προς τις πραγματικές εργατικές ανάγκες της εποχής μας.

Το κρίσιμο καθήκον του μαχόμενου εργατικού συνδικαλισμού είναι να ανατρέψει τη σημερινή άθλια κυβέρνηση, που έχει οδηγήσει σε μια ιστορική καταβαράθρωση της αξίας της εργατικής δύναμης, αλλά και κάθε επίδοξο διαχειριστή της σημερινής κατάστασης. Κι αυτός ο αγώνας δεν μπορεί παρά να οργανωθεί, όχι από τη ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου αλλά από ένα άλλο εργατικό κέντρο αγώνα, ταξικών σωματείων και συλλογικοτήτων, που θα διεκδικήσει την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων με ριζικές αυξήσεις στους μισθούς, για μια αξιοπρεπή ζωή, για κατάργηση των απολύσεων και της απληρωσιάς, για μόνιμη και σταθερή εργασία, σε κόντρα και όχι σε «συμφωνία» με την εργοδοσία και το κράτος.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**